

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח

הגהות הגר"א

לעזי רש"י

מוסף רש"י

רבינו חננאל

בסורה אמרי. דרך לומר לעצת תן לי
מנחתין בהמותיהם בשוה כך וכך נחמי
יקרו להו בסורה תרטא ונרש חלקא ו
דעבא: **מתני'** אבל לא כמדי.

לכלך עשו וכדי מדה מחזיק לא ימלאו
דמחוי ספיר כמודד ומוכר כעובדין
יחול: כלי וקופסא אין עומדין לך:
במאזנים כחול. כדאזנים פעמים
הכלה הליטה לפניו וכו' שידע משקל
למלו שוקל בו: לא קא עבדי כעובדין
יחול. דעדיין לא יאז טבעו של כלי
ה למדה: שם מדה. רבעא או לוג
האזלא קי יאמר לו סתם כלי זה מלא
הכל לא קאחט עבדי דרעדבין
יחול. ערך לקוחות עבדי מן יי לוג
אין דרכן לומר כלי זה מלא לי בדך
מקח אלא בדך הלואה או מתנה
אשע"ג דמיוחא למדה: עבדי אינשי
מקריבין חפרא. לנדרהיה: כמא
יבילא. של מדה. מאז אף במעמד
עושה קן מפני בטול בית המדרש.
היה חכם גדול ובאים רבים לשאול
היונו ובועמד רבים עוסקים במורה
שאלין טרודים במלמלה והיה ממלאן
לפניה שאין זמן היה המדרש כדי שיהא
עבדי ציוס. ולמאן דגרס במתני' מפני
דגוריה המדות מפרש הכי מפני בטול
בית המדרש של כלי מועד לא יהיה
לשאהו ולבצר מדותיו שלא ירשימו
פניו ממלאן מליה: הוא כנס כו'.
שנאנן יין במצותיך וכן לוגין

קא עביר דרעכדין בחול הא
מעשה באבא שאול בן
שלש מאות גרבי יין מברורי
לירושלים אמרו להם אי
עצמכם עשו מהם צרי רבים
בורות שיחין ומערות אדכריה
אבל קודר הוא קב או קבים
קדיה תבשילו אמר רב ירמיה
פה ושמואל אמר יאסור והא

צמדה ומכר ממנה עד שמה
צורורין שהרחים היין כשמו
המדה מלאה והן נקראין צה
אי נמי על דקלישי חגי ושמ

י"ב בסורא אמרי תרמא ופלגו תרמא בנרש
אמרי חלקא ופלגו חלקא בפומבדיתא אמרי
אווזיא ופלגו אווזיא בנהר פקוד ובמתא מחסיא
אמרי רבנא ופלגו רבנא: **מתני'** אומר
אדם לחברו מלא לי כלי זה אבל לא במדה
ר' יהודה אומר אם היה כלי של מדה לא
ימלאנו מעשה כאבא שאל בן במנית שהיה
ממלא מדותיו מערב יו"ף ונותן לקוחות
כיו"ט אבא שאל אומר אף במועד (6) עושה
כן (7) מפני ברורי המדות וחכמים אומרים אף
בבחול עושה כן מפני מצוי המדות: **גמ'** מאי
אבא לא במדה אמר רב יהודה אמר שמואל
אבא לא בכלי המיוחד למדה אבל כלי
העומד למדה ימלאנו ואתא ר' יהודה למימר
העומד כלי העומד למדה לא ימלאנו אלמא
נגבי שמחת יום טוב ר' יהודה לחומרא ורבנן
לקולא והא אפכא שמעינן להו דתנן (8) רבי
יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הכלי
וכנגד הקופיץ וחכמים אומרים אין משגיחין
בכבבף מאונים כל עיקר אלמא ר' יהודה לקולא
ורבנן לחומרא קשיא דר' יהודה אדר' יהודה
קשיא דרבנן אדרבנן דר' יהודה אדר' יהודה
לא קשיא התם בשאינו עומד למדה הכא
קשיא דרבנן אדרבנן גמי לא קשיא
התם קא עביד כדעבידן בחול הכא לא קא
עביד כדעבידן בחול רבא אמר מאי אבא לא
קשיא במדה: שלא יזכר לו שם מדה אבל כלי
המיוחד למדה ימלאנו ואתא ר' יהודה למימר
המיוחד למדה לא ימלאנו אלמא גבי
שמחת יום טוב רבי יהודה לחומרא ורבנן
לקולא והא אפכא שמעינן להו דתנן רבי
יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הכלי
וכנגד הקופיץ וחכמים אומרים אין משגיחין
בכבבף מאונים כל עיקר אלמא ר' יהודה לקולא
ורבנן לחומרא קשיא דר' יהודה אדר' יהודה
קשיא אדרבנן דר' יהודה אדר' יהודה
לא קשיא התם בשאינו מיוחד למדה הכא מיוחד
למדה אדרבנן גמי לא קשיא התם

לא קעבד דעקערין בחול דעכרי אינזש דמק
תנא אף במועד עושה כן מפני במול ביו
דות וחבריו כנסו שלש מאות גרבי שמן ממצו
קים לכך אמרו להם אף אני אין צונונו בכך
ניא ^{הגול} ואינו יודע למי גול יעשה בהם צרכי
חסדא לרבנא עוקבא ודרש ^{הלא} ימורד אדם
לפני בהמתו ואינו חושש ויהנתחום מודד תם
אבא אמר רב מודדת אשה קמה ביי"ט ונתנת לה
דבי שמואל מותר אמר אבי השתא דאמר שמו

א כל הנוחר בחצית על ידי
היא אישקומ"א בלע"ו ואין
רין אותן מן היין כששותה
מפני שמודבק בשולי המדה
ובין שכימי צרורין ולא

דברישית כנסו כו'. לפני הגזברים. של הקדש אס ירעו. קדישהו כסגורין אין יכולין איתו שלס אס נמי יכולין גול צעולהו: אמרו להם אס זקוקין לכך. הואיל נתינתם לגול שהלקוחות ידי טרדן ומרוצתם צאנים ידעו ודעו וכל שחיל:

חכמים : אמרו להם. למה לנשות הקדש אלא
 לזכר רבים ששרי משל
 : ויהיו העבדים מהן:
 למי גזל. גזול אשתי
 חסד ומעורר. שמתחנך
 שומע מהן. וביקר (דף ג'
 : בור ומאזן וימאז
 ודברים. הניחו ונטילו
 וזה העיר: לא ימדוד אדם
 : אפילו ליתן לזהבם
 חוד למכור: אבל קודר
 עמו נאם שכן וממלאו
 מהם נחם בידו לחסו:
 : נחוס. נחוס. מבשל
 : קריי. נחוס: קריי
 רשעים נחשו: כפי יפה.
 אחד מביד לנחן ובשניה
 עיסקה היא מקמלת
 : כאן כל כך אצל שדיעת
 ידעת מה תפסד ועינה
 : נא דבי שחאל. תפסד
 ואל שחאל. שלפני מה
 : חייא רבי אשעיא וכמו
 : וזה שנה דלמר
 אל בשעמיה דלמר אסור
 : אחא לשמועין שהבא
 : לעשות מעשה מורין ל
 : חסין איהו דעביד לא חסין
 : דמורח ואין מורין כן:
 אן

במנא דכילא ושתי:
תנו רבנן הוא כנס
בציאום לפני הגוברים
הואיל והחמרתם על
יניהו אמר רב חסדא
תן לפני בהמתו ביו"ט
תוך קדרתו כדי שלא
כדי שחטול חלה בעין
זנא דבי שמואל מותר
שמואל

עין משפט
גר מצוה

כֹּה אָמַר מִיָּד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל הִלָּכָה כֹּה מִתָּנָה
לְאִיזֵן עוֹשֵׂה אֱלֹהִים
סִמְלֵת מִתְּחִלָּה שָׁמָּה אָל
כֹּה בִּגְמִי שֶׁ מִתָּנָה שֶׁ
עוֹשֵׂה אֱלֹהִים אֵין סִמְלֵת
הִקְרָה שָׁמָּה אֵין וְיִסְמֵן שֶׁ
שָׁמָּה אָל
ד' נִשְׁמָע חֵלֶם סִמְלֵת שָׁמָּה
שָׁמָּה אָל
בִּחָה הִי מִיָּד שֶׁ הִלָּכָה כֹּה
מִתָּנָה שֶׁ עוֹשֵׂה אֱלֹהִים
סִמְלֵת הִקְרָה שָׁמָּה ד' וְיִסְמֵן
שֶׁמֶל מִתְּחִלָּה אָל
כֹּה בִּגְמִי וְיִסְמֵן שֶׁ
עוֹשֵׂה אֱלֹהִים אֵין סִמְלֵת
הִקְרָה שָׁמָּה אָל
ג' אֵין וְיִסְמֵן שֶׁ עוֹשֵׂה
אֱלֹהִים סִמְלֵת הִקְרָה שָׁמָּה אָל

[illegible]